

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203049
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620203049.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobkyne J. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. Č.. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, IČO: 42324017, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47233516, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová ves zo dňa 17. januára 2022 č.k. 13Csp/41/2020 - 85 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením konanie zastavil (výrok I/) a nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni (výrok II/).
2. Rozhodol tak potom, ako dospel k záveru, že vo veci nemožno konať, pretože tomu bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej, pričom ide o takú neodstrániteľnú prekážku, pre ktorú je nutné konanie zastaviť.
3. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 262 ods.1, 2 a § 257 CSP.
4. Dôvodil, že hoci žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, neuložil jej povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pre okolnosti hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, ako aj na strane žalovaného. Okolnosti na strane žalobkyne vzhliadol súd v nepriaznivej finančnej situácii žalobkyne, ktorá bola vyvolaná dlhovou špirálou úverov poskytnutých nebankovými spoločnosťami, pričom úvery si brala na pokrytie nevyhnutných životných nákladov. Z prístupu žalobkyne mal súd za zrejmé, že v rámci svojich možností sa snaží svoje záväzky plniť. Priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému by výrazne negatívne zasiahlo do majetkovej sféry žalobkyne, ktorej jediným príjmom je príspevok za opatrovanie matky. S poukazom na druh podnikania žalovaného usúdil, že nepriznanie trov konania na jeho majetkovú sféru nemá významný vplyv a súd má zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosti o tom, že odmena žalovaného za poskytovanie úverov bola mnohokrát konštatovaná ako rozporná s dobrými mravmi pre jej neprimeranú výšku.
5. Proti výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok II/) tohto uznesenia podal včas odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil

napadnuté rozhodnutie tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

6. Poukazom na nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.10.2018 sp. zn. I. ÚS 168/2018, v zmysle ktorého: „...strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov...“, žalovaný namietol, že kritériá pre aplikáciu § 257 CSP neboli splnené a súd postupoval nesprávne, ak neprihliadol na skutočnosti, ktoré predchádzali vzniku sporu. Súdu prvej inštancie žalovaný vytkol, že nezohľadnil všetky relevantné skutočnosti pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, a to najmä, že žalobkyňa opätovne podala žalobu, hoci jej skoršia žaloba týkajúca sa toho istého zmluvného vzťahu bola právoplatným rozhodnutím súdu zamietnutá a súd dôvodil napadnutý výrok skutočnosťami týkajúcimi sa žalovaného, ktoré neboli v konaní dokazované. Zdôraznil, že zadĺženie žalobkyne nie je dôvodom pre uplatnenie moderačného oprávnenia súdu podľa § 257 CSP.

7. Žalobkyňa zostala voči odvolaniu žalovaného nečinná.

8. Uznesenie vo výroku o zastavení konania (výrok I/) nebolo odvolaním napadnuté, preto nebolo v odvolacom konaní preskúmané a nadobudlo právoplatnosť.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné. Uznesenie je v jeho napadnutom výroku vecne správne, z toho dôvodu ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil správny právny záver a vecne správne rozhodol, ak nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov zastaveného konania voči žalobkyňi aplikujúc ust. § 257 CSP.

11. Pokiaľ žalovaný spochybňoval správnosť tohto záveru súdu v napadnutom uznesení tvrdením o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, pre ktoré navrhoval priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania, je nutné konštatovať, že žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne také relevantné skutočnosti a okolnosti posudzovaného prípadu, ktoré by súd prvej inštancie opomenul posúdiť a ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania žalovanému voči žalobkyňi.

12. S prihliadnutím na skutkové okolnosti prejednávaného spotrebiteľského sporu je odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie v jeho závere, že skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 257 CSP sú v danom prípade naplnené. V predmetnej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť odvolaním napadnutého výroku o trovách konania.

13. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na správne a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého výroku II/ uznesenia, v ktorom sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými z hľadiska aplikácie § 257 CSP, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a len na zdôraznenie správnosti uznesenia a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP, vzhľadnuc nesprávnosť rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania v tom, že súd nezohľadnil správanie sa žalobkyne pred podaním žaloby a nestotožnil sa s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa konštatovaných súdom.

17. Žalovanému sa odvolacími námietkami spochybníť správnosť napadnutého výroku o trovách konania nepodarilo a uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého výroku uznesenia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia. Uznesenie je v jeho výroku o trovách konania dostatočne zrozumiteľné a určité. Súd prvej inštancie sa náležite zaoberal skúmaním podmienok pre aplikáciu § 257 CSP, rešpektujúc kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia aplikovaného ustanovenia a nepoprel jeho účel a význam. Vo svojom rozhodnutí uviedol úvahy, pre ktoré pri rozhodovaní o trovách konania dospel k záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, zohľadniac majetkové pomery žalobkyne (spočívajúce v zlej finančnej situácii žalobkyne spôsobenej dlhovou špirálou úverov od nebankových subjektov a jediným príjmom - príspevkom za opatrovanie matky) aj žalovaného.

19. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní pritom náležite vychádzal z premisy, že:

19.1. ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie zastavenie konania (§ 256 ods. 1 CSP),

19.2. ustanovenie § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok, tak, že zakotvuje moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie náhrady trov konania,

19.3. ustanovenie § 257 CSP teda slúži na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, dostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil,

19.4. aplikácia § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať skutočne výnimočný charakter, keďže ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami.

20. V okolnostiach súdnej veci je odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie v jeho úsudku, že na použitie ustanovenia § 257 CSP boli splnené podmienky, pričom žalovaný ani vo svojom odvolaní netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania, pokiaľ v tomto smere žalovaný iba bez ďalšieho tvrdil, že kritériá pre aplikáciu § 257 CSP neboli splnené a že súd postupoval nesprávne, ak „neprihliadol na skutočnosti, ktoré predchádzali vzniku sporu“, najmä že žalobkyňa opätovne podala žalobu, hoci jej skoršia žaloba týkajúca sa toho istého zmluvného vzťahu bola právoplatným rozhodnutím súdu zamietnutá a že súd dôvodil napadnutý výrok skutočnosťami týkajúcimi sa žalovaného, ktoré neboli v konaní dokazované. Nakoľko z odôvodnenia napadnutého výroku nemožno vyvodíť, že by súd uplatnil moderačné oprávnenie jedine odkazom na samotné zadĺženie žalobkyne, relevanciu nemožno priznať ani odvolacej námietke žalovaného založenej na tvrdení, že dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP nie je zadĺženie žalobkyne.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie v jeho výroku II/ podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne nepriznal náhradu trov konania, pretože jej preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Neúspešný žalovaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).